

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4990/2020
03.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ..., ДД из ..., ЂЂ из ..., ЕЕ из ..., ЖЖ из ..., ЗЗ из ..., ИИ из ..., ЈЈ из ..., КК из ..., ЛЛ из ..., ЉЉ из ... и ММ из ..., чији је заједнички пуномоћник Никола Жарковић, адвокат из ..., против тужених: Града Београда и Предшколске установе „Полетарац“ из Београда, које заступа Градско правобранилаштво Града Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 10471/19 од 27.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 03.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 10471/19 од 27.02.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 10471/19 од 27.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 11172/15 од 12.09.2017. године, исправљеном решењем истог суда од 23.04.2019. године које је замењено решењем 11172/15 од 28.11.2019. године, ставом првим, другим, трећим, четвртим, петим, шестим, седмим, осмим, деветим, десетим, једанаестим, дванаестим, тринаестим, четрнаестим, петнаестим, шеснаестим, седамнаестим, осамнаестим, деветнаестим и двадесетим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезани су тужени да тужиоцима, на име накнаде штете солидарно исплате износе са законском затезном каматом за сваки месец, на начин како је то наведено овим ставовима изреке. Ставом двадесетдругим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима АА, ББ, ВВ, ДД, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ и ММ, накнаде трошкове парничног поступка у укупном износу од 236.000,00 динара, као и да солидарно исплате: АА износ од још 11.970,00 динара, ББ износ од још 4.750,00 динара, ВВ износ од још 5.900,00 динара, ГГ износ од још 11.380,00 динара, ДД износ од још 3.260,00 динара, ЕЕ износ од још 13.200,00 динара, ЖЖ и ЗЗ износ од још 11.900,00 динара, ИИ износ од још 11.880,00 динара, ЈЈ и КК износ од још 13.360,00 динара, ЛЛ износ од још 12.560,00 динара, ЉЉ износ од још 5.670,00 динара и ММ износ од још 13.800,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности до исплате.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 10471/19 од 27.02.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена првостепена пресуда исправљена решењем истог суда П 11172/15 од 23.04.2019. године, које је замењено решењем 11172/15 од 28.11.2019, године садржана у ставу првом, другом, трећем, четвртном, петом, шестом, седмом, осмом, деветом, десетом, једанаестом, дванаестом, тринаестом, четрнаестом, петнаестом, шеснаестом, седамнаестом, осамнаестом, деветнаестом и двадесетом изреке. Ставом другим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужених и потврђено је решење Првог основног суда у Београду П 11172/15 од 28.11.2019. године, којим је замењено решењем истог суда П 11172/15 од 23.04.2019. године. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу двадесетдругом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 11172/15 од 01.03.2018. године, исправљене решењем истог суда П 11172/15 од 23.04.2019. године, које је замењено решењем 11172/15 од 28.11.2019, године, тако што су обавезани тужени да тужиоцима АА, ББ, ВВ, ДД, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ, КК, ЛЛ, ЉЉ и ММ поред већ досуђеног износа од 236.000,00 динара солидарно исплате износ од још 112.000,00 динара, док су у преосталом делу одбијене као неосноване жалбе тужилаца и тужених и потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу двадесетдругом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П 11172/15 од 01.03.2018. године, исправљене решењем истог суда П 11172/15 од 23.04.2019. године, које је замењено решењем 11172/15 од 28.11.2019, године. Ставом четвртим изреке, обавезани су тужени да тужиоцима солидарно накнаде трошкове другостепеног поступка у износу од 96.000,00 динара. Ставом петим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. ЗПП, ради решавања правног питања од општег интереса

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/2014, 87/2018 и 18/2020), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према став 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом усвојен је тужбени захтев и тужени су обавезани да тужиоцима солидарно исплате досуђене износе на име накнаде штете, у висини разлике између плаћеног и прописаног износа накнаде за боравак детета у предшколској установи у спорном периоду. Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужених, као изузетно дозвољеној, јер правно схватање изражено у нижестепеним одлукама, о праву родитеља да потражују од тужених накнаду штете на име више плаћене накнаде за боравак детета у предшколској установи, као и о обиму те штете, не одступа од правног става усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 09.02.2016. године. Наводима ревизије истиче се погрешно тумачење појединих одредаба закона, што не представља разлог за примену члана 404. ЗПП, о

изузетној дозвољености ревизије, при чему тужени у ревизији не указују на другачије одлуке другостепених судова или Врховног касационог суда.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у овом предмету није потребно одлучивати о ревизији ради новог тумачења права, разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни ради уједначавања судске праксе, па нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужених, као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 403. става 2. у вези са чланом 479. ставом 6. ЗПП и одлучио да ревизија тужених није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 02.07.2015. године. Највиша побијана вредност предмета спора не прелази износ од 3.000 евра. Првостепена пресуда је донета 12.09.2017. године, а другостепена пресуда донета је 27.02.2020. године.

Одредбом члана 468. ставом 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности они у којима тужбени захтев за потраживање у новцу не прелази динарску противвредност 3000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења (преиначења) тужбе. Одредба члана 479. става 6. ЗПП прописује да ревизија није дозвољена у споровима мале вредности.

Како је вредност предмета спора испод законом прописаног цензуса за спорове мале вредности, ревизија тужених није дозвољена.

На основу изложеног, у смислу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Божидар Вујичић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић